

BLATENSKÁ BLATKA

ZPRAVODAJSKÝ ČTVRTLETNÍK BLATENSKA,

BLATNO, BEČOV, HRÁDEČNÁ, KVĚTNOV, MEZIHOŘÍ, RADENOV, ŠERCHOV, ZÁKOUTÍ

ROČNÍK XI. ČÍSLO 1. ZIMA 2021

Zima byla letos štědrá

ROK S COVIDEM 19

1. března uplynul přesně rok od chvíle, kdy byly v Čechách zaznamenány první tři případy pacientů s nákazou koronavirem SARS-CoV-2. Shodou okolností přesně po roce -1. března 2021 bylo vyhlášeno vlivem vysokých nárůstů nemocných a tím kolabujícího zdravotnictví třítydenní uzamknutí společnosti, ve kterém se právě nacházíme. Nikdo z nás nic podobného nezažil a každému z nás přijímaná opatření nějakým způsobem vychýlila život z rovnováhy. Všechna ta opatření – roušky, nouzové stavy, omezení pohybu, cestování a setkávání s nejbližšími, domácí výuky dětí, zavřené restaurace a provozovny, práce z domova a další jsou zcela jistě dost nepříjemná a omezující, avšak podíváme-li se do tunelu (ve dne), matně tam již problikává náznak světla. Právě teď procházíme pravděpodobně nejtěžším obdobím pandemie, a právě teď záleží více než kdy dříve na nás všech, jak rychle a s jakými ztrátami dokážeme tím tunelem projet.

Každý ve svém kupé, klidnou jízdu a držme se!

-such-

EDITORIAL aneb sloupek vpravo

Milí čtenáři a občané všech blatenských obcí, zdravím vás srdečně v novém roce a přeji vám všem hlavně pevné zdraví a štěstí. Dovolila jsem si výjimečně ujmout se sepsání tohoto editoria, abych poděkovala panu Z. Tollarovi za jeho mnohaletou práci, za všechnu energii, kterou našemu zpravodaji věnoval, za trpělivost, s kterou nás ostatní "tlačil" k dodání podkladů, aby pro vás mohl každou Blatku zkompletovat a připravit pro tisk. Jsme mu za jeho práci a přínos vděční a uděláme vše, aby kvalita obecního zpravodaje jeho odchodem z týmu na kvalitě neutrpěla příliš.

Současné děkuji při této příležitosti i všem ostatním, kdo se na vzniku Blatky podílíte. Myslím, že náš zpravodaj vzniká, jak by měl, tedy spoluprací různých lidí, kteří mají chuť a mají o čem se s čtenáři podělit. Nejedná se k mé radosti o tzv. "radniční plátek", přispívat do něj a posílat náměty může opravdu každý. A budeme také moc rádi, pokud se mezi čtenáři najde někdo, kdo by měl zájem stát se novým členem týmu, ať už jako "dopisovatel", nebo jako grafik. Toho bychom mezi námi přivítali opravdu rádi. Tak je-li mezi vámi někdo, koho tento druh práce baví a má na ni 4krát ročně čas, neváhejte a napište nám!

Děkuji tedy ještě jednou všem vám, kdo jste se na vzniku našeho zpravodaje podíleli a děkuji vám, kdo se k nám třeba od příštího čísla přidáte!

Přeji vám, milí čtenáři dobré počtení, ať už vás zaujme článek o našem budoucím komunitním domě v Radenově, otužících, nebo pokračování vzpomínek blatenského učitele.

IRH

Poněkud smutný advent

Loňský adventní čas byl vskutku netradiční a neuskutečnily se prakticky žádné akce a společenská setkání, na která jsme si v minulých letech zvykli a na která jsme se těšili. Neuskutečnila se z důvodu nepříznivé pandemické situace adventní setkání v jednotlivých obcích, neuskutečnily se koncerty v blatenském kostele, ač vše bylo do poslední chvíle připravováno, kdyby se situace náhle zlepšila. Žel, nestalo se tak, a tudíž Vánoce připomínala jen výzdoba obcí a mezi svátky i trocha bílé peřiny.

Prakticky jediné, co se mohlo uskutečnit byl rozvoz Betlémského světla v předvečer Štědrého dne, pro nějž si zájemci přišli na návsi obcí a další tradiční místa. A Novoroční výstup na Mezihořský vrch proběhl též, ale nikoli hromadně, nýbrž se na vrchol trousily víceméně samostatně rodiny i jednotlivci v průběhu celého dne.

Doufejme tedy, že se v průběhu letošního roku vrátí vše hezké a doufejme, že to bude dříve, než nastanou časy vánoční.

Letošní zima TJ Mezihoří

Lyžařská sezóna 20/21 byla u nás jako ve všech skiareálech ovlivněna virem Covid 19, resp. vládními opatřeními k zastavení jeho šíření. Sněhové podmínky oproti tomu byly ideální, nejlepší za několik posledních let. Intenzivně jsme zasněžovali a připravili tím naše sjezdovky na provoz s tím, že jsme do poslední chvíle věřili v jejich spuštění marně, nakonec se nepodařilo je zprovoznit ani na jediný den. Odmítli jsme se připojit k několika rebelujícím skiareálům, které zahájily provoz navzdory vládnímu zakazu. Přesto jsme chtěli umožnit místním občanům a návštěvníkům oblasti Mezihoří alespoň pobyt na čerstvém vzduchu. Dle aktuálních sněhových podmínek a vládních opatření jsme udržovali stopy pro běžkaře. Běžky zažily letos obrovský comeback, protože spolu se skialpinismem (včetně splitboardů) se jednalo o jediné dva lyžařské sporty, které bylo možné v letošní sezóně provozovat. Pravidelně jsme udržovali stopu na několika okruzích především v Mezihoří a

Zákoutí, ale také nově v Radenově a Blatně. V letošní sezóně jsme upravovali cca 20 km tras, a to s naším opravdu již letitým skútem Yamaha VK540 a po domácku vyrobeným stopařem. Běžkaři, ale i sánkaři, bobaři a další návštěvníci skiareálu mají možnost přispět menší či větší částkou na provoz a údržbu našeho areálu prostřednictvím QR kódů. Někteří toho využili, za což jim tímto děkujeme. Tato praxe je běžná v zahraničí, i když není zrovna Covid. Ukázalo se, že i když není v provozu skiareál, naše krásné Krušné hory, a hlavně lidé zde mají návštěvníkům co nabídnout, a tak jsme mohli potkávat běžkaře, skialpinisty, lidi na procházce se sněžnicemi. Sjezdovku si oproti jiným sezónám maximálně užily rodiny s malými dětmi, které ještě nelyžují, ale sánkují a bobují.

Je však třeba konstatovat, že aktuální finanční situace TJ je velmi složitá, proto si velmi vážíme zejména podpory obce Blatno, ale také místních občanů za jejich podporu. Děkujeme !

Jan Skřivánek, TJ Mezihoří

SDH Blatno

Rok 2020 byl pro nás všechny velmi náročný a hodně omezující. I přes tyto komplikace se nám dařilo udržet požární pohotovost a zvládnout pár menších zásahů + průběžná pomoc obci – výdej dezinfekce obyvatelům, železná neděle, soustředění Mladých hasičů. Doufáme, že se současná situacelepší natolik, že se opět shledáme u akcí jako je Blatenská pomsta, fotbalék nebo večerní kino v parku...V nejbližší době (konec dubna) je v plánu opět železná neděle. Budeme Vás o všem včas informovat. Přejeme hezké dny.

A. Kordošová

Muzeum na Kočičáku jede dál i v době pandemie

Očista objektu V.b/99/B

Během měsíce února se členové muzea "Na Kočičáku" pustili do obnovy dalšího objektu starého typu, tentokrát chomutovského objektu č.99, který se nachází mezi Chomutovem a obcí Březanec. Objekt byl dlouho "obýván" lidmi bez domova, kteří po sobě, jak v nitru pevnůstky, tak v okolí zanechali neskutečné množství odpadků. Během ledna tohoto roku jsme okolí uklidili a dnes jsme vyčistili i vnitřní část. Z nitra pevnůstky jsme dnes vynесли přes 0,5 tuny odpadků.... Po součtu váhy odpadků z okolí i vnitřní části pevnůstky jsme v letošním roce uklidili přes 1 tunu! Další dnešní činností byly terénní úpravy. Na pomoc jsme si museli zajistit "těžkou" techniku, která nám velmi pomohla v úpravě terénu, jak v čelní části pevnůstky, tak v týlu. Objekt č.99 bude proto v letošním roce začleněn do "Naučné stezky čs. opevnění z let 1936–1938 na Chomutovsku".

Rekonstrukce objektu V.b/84/B

Kočičáci též zahájili opětovnou rekonstrukci objektu starého typu č.84 na Kočičáku. Nachází se v lese na samotném Kočičáku, po levé straně směrem z Blatna na Chomutov. Vnitřní část objektu byla vyklizena a střílny byly opatřeny bedněním, které se po dostavbě pevností v roce 1936 ve střílnách úmyslně ponechávalo. V jarních měsících pak bude opatřen kamuflážním nátěrem specifickým pro opevnění pod Blatnem.

Plán muzea Na Kočičáku v roce 2021

V těchto těžkých dobách náš spolek během epidemie nadále funguje. Samozřejmě mnoho akcí bylo zrušeno či omezeno. Naše hlavní činnost ovšem byla a je postavena na rekonstrukci pevností a pevnostní linie. Proto je to u nás malinko jednodušší, neb se pohybujeme na čerstvém vzduchu v přírodě.... Celkově se nadále usilovně připravujeme na další turistickou sezonu 2021, pracujeme na naučných tabulích, chystáme rozšiřování naučné stezky. Věříme, že naše naučná stezka bude v této nelehké době opět cílem slušných turistů, návštěvníků, tak jako během loňského jara. Pracujeme na rekonstrukci exponátů a zahájili jsme rekonstrukci dalších objektů na Chomutovsku a Kadaňsku, při které nám pomáhají kluci a holky jak z Chomutova, tak Kadaně. Dále v letošním roce vstupujeme do pátého ročníku našich letních táborů, které již mají své termíny. Turnusy se velmi rychle se zaplňují. Jiří Piramovský

Foto: archiv J.Piramovský

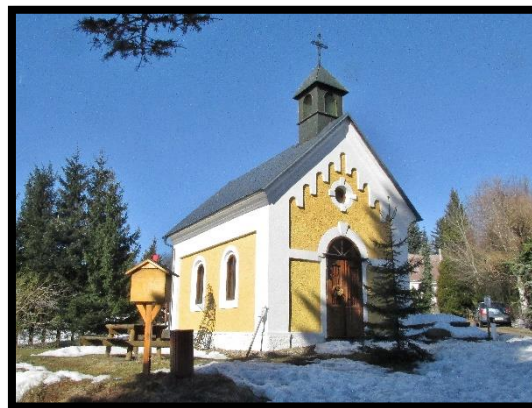
Práce na kapličkách

Ke konci loňského roku se ještě podařilo na nově budované kapličky v Radenově osadit okna a dveře. Rovněž byla dokončena fasáda, osazeny kamenné schody a provedeny terénní úpravy kolem kaple. Vnitřní prostor kapličky je již vyštukován. Kaplička čeká teď hlavně na dokončení střechy a věžičky se zvonici. Úpravou po letech prošla i kaple v Mezihoří, která byla rovněž oblečena do nového slušivého kabátku. -such-

Radenov

foto: P. Suchopárek

Mezihoří

foto: P. Suchopárek

Integrovaný rozvoj obce

Projekt integrovaného neboli „propojeného rozvoje“ Blatna probíhá již od loňského roku a je zaměřen mimo jiné i na vytváření podmínek pro dobrý rozvoj obce jako společenství občanů, kde bude „klid, pohoda, dobré vztahy a zdraví“, což jsou přání, která nejčastěji zaznívala v úvodních rozhovorech s občany.

Právě díky vstřícnosti lidí, kteří se účastnili rozhovorů, jsme mohli vytvořit plastický obraz, kde se Blatno nyní nachází a kam by jeho rozvoj mohl vést do budoucna. Podle převládajících pocitů lze říci, že už zde spokojenost je, a to hlavně díky prožívaným vztahům v rodině, mezi přáteli, sousedy a k přírodě. V rozhovorech bylo také zmiňováno, že „teď je to velmi dobré a přáním je to udržet stejné“. Společnými silami lze jistě tuto atmosféru spokojenosti udržet, pečovat o ni a dále ji rozvíjet, jak nejlépe to bude možné.

Na základě největší shody a zájmu se zapojit, vzešla z úvodních rozhovorů koordinační skupina, která se pravidelně schází zatím v on-line prostředí a alespoň alternativními způsoby takto pracuje. Díky členům koordinační skupiny, kteří nad životem a rozvojem přemýšlejí v celé své šíři, můžeme rozvíjet myšlenky péče o obec jako společenství lidí.

Pro společné hledání a uskutečňování toho „co by mohlo být“ je samozřejmě žádoucí zapojení co nejvíce občanů – tedy Vás. Abychom zjistili Vaše názory, potřeby, pocity či vizi budoucnosti, jsme připraveni na další kolo rozhovorů, které budou těm úvodním podobné v tom, že žádná odpověď na otázku není špatná a žádné nové téma není na škodu.

Je třeba zdůraznit, že si velmi vážíme dobrovolné a sousedské výpomoci, která je pro mnohé lidi v Blatně běžnou součástí života. Také proto cítíme potřebu tyto aktivity podpořit. V naší společnosti žijí lidé, kteří se krátkodobě či dlouhodobě nachází v nelehké životní situaci. Ať už se to týká lidí v pokročilém věku a s ním spojené obtíže, zhoršení zdravotního stavu, nepříznivé finanční situace, ztráty zaměstnání, potřeby zorientovat se v sociálním systému, podpory rodinám, kteří pečují o své blízké či přání si jen tak popovídat a své trápení a situaci s někým sdílet a mnoho dalších.

Přesto nebo právě proto, že naše společná momentální situace je tak neobvyklá, nevšední hovor o běžných věcech může být povzbuzující i přínosný.

Poděkování za čas a otevřenost patří těm, kteří již rozhovor absolvovali, i těm, kteří budou mít zájem a prostor si teprve udělají.

Pavlaína Knížková – komunitní koordinátorka IRO Blatno

Péče o zeleň ani v zimě neustává

procházkou některou z našich nových alejí a námraza tyto mladé stromky bude ohýbat k zemi, pomozte jim. Za naši pomoc v nejzranitelnějším období jejich života se odvděčí jednou několikrát násobně našim dětem a vnoučatům.

-such-

Ač letošní zima nebyla příliš dlouhá, tak veřejná zeleň, a zejména všechny nové výsadby z posledních let, prošly nesnadnou zkouškou. Během zimy se vyskytly dvě vlny s vlhkým a mrazivým obdobím, které doslova obalily zeleň do bílého těžkého krunýře, a to nejen v nejvyšších částech katastru, ale i v nižších polohách kolem Hrádečné. I přes nemalé nasazení dobrovolníků a zaměstnanců úřadu, kteří nejvíce obtěžkané stromky, u kterých hrozilo zalomení, pravidelně otloukali, se několik jedinců nepodařilo zachránit. Jedná se však pouze o jednotlivé kusy a škody nejsou nikterak závažné. Letos už to asi nebude nutné, ale až příští zimu půjdete

Vzpomínky učitelovy

Blatno 1948 až 1952

část 2.

Druhá a závěrečná část vzpomínek pana Cinybulka, blatenského učitele, který zde působil v letech 1948–1952. Za připomenutí časů dávno minulých ještě jednou moc děkujeme.

Škola

V těch čtyřech letech jsem nejprve učil na dvojtřídce s řídícím Novákem. To jsem bydlel na faře. Pak jsem byl v Blatně sám na jednotřídce a bydlel jsem ve škole. A nakonec byla opět dvojtřídka s Oldřichem Cinkem. Dál jsem bydlel ve škole. Olda byl z Chomutova, o rok mladší než já. Zajímal se o myslivost.

Pod Blatenskou školu patřily obce Bečov, Sperbersdorf, Šerchov, Kvínov, Radenov, Gersdorf a Bernov. Tak se jmenovaly, než dostaly jména nová. Když jsme byli dva učitelé, tak to šlo. Ale samotný jeden učitel s pěti ročníky a se 43 žáky ve třídě bylo moc. Každý ročník byl vyučován podle vlastních osnov. Bylo mi dvacet a po vyučování jsem si musel na chvíli lehnout. Dodnes cítím jako křivdu, že jakýsi nový pan inspektor mi v takové situaci vytkl, že nemám nástěnku k VŘSR (Velká Říjnová socialistická revoluce). Děti byly fajn. Pozorné – musely být, jinak by si ani nevřzly – a vděčné. Doma bez školy by je čekala horší práce. Národnostně byly promíchané: Češi z nejrozumnějších koutů země, děti neodsunutých Němců – některé při nástupu do školy neuměly moc česky – a děti Volyňských Čechů. Na nějaké třenice mezi nimi si nepamatuji.

Kázeň se ukázala, když jsem – tak jednou do měsíce – musel k telefonu. Znamenalo to zajít na poštu, bližší telefon nebyl. Vždycky jsem se zastavil u babičky Novákové. To byla matka pana řídícího, bydlela v místnosti v přízemí a dělala školnici. Poprosil jsem ji, aby šla na chvíli nahoru ohlídat děti a běžel jsem si vyřídit telefonát. Po návratu nikdy na nikoho nežalovala a bylo to v pořádku. Ona ta babička měla ještě jedno poslání. Kdykoliv jsem si přivedl nějaké děvče, brzy mi dávala najevo, že to není ta pravá a že ji mám pustit. Inu, zkušená babička.

Školní budova byla důkladná, stavěná jako trojtřídní. Vybavena suchými záchody. Inkoust se doléval z láhve do nádobek v lavicích, tužky jsem dětem ořezával nožem. Všechno po staru, jako o století dřív. Snad jen bez těch tabulek a bez metly. Nejmodernějšími pomůckami byla tabule a křída a pár školních obrazů.

Hned prvním rokem mi do druhé třídy postoupila holčička, kterou pan řídící nechal propadnout, protože s ním za celý rok nepromluvila ani slovo. Ani se mnou nemluvila, mlčela jako němá. Zavolať jsem si maminku a ta mi sdělila, že děvče je doma úplně normální a se všemi se baví. Měla mladší sestru, pětiletou, a tak jsem paní poradil, ať ji pošle do školy taky. Posadil jsem je v lavici vedle sebe a otázku jsem vždycky položil menší sestře. Ta ji opakovala adresátce a počkala si na odpověď, kterou jsem měl slyšet já. Takhle jsme si hráli asi týden. Pak se ta starší spletla a odpověděla rovnou mně. Ani jsem nemrkl – a po chvíli bylo po problému. Jenže té mladší pomocnici se ve škole zalíbilo a nechtěla se vrátit domů. Tak jsem porušil školský zákon a měl jsem po zbytek roku ve třídě i pětiletou.

Ve třídě stála vysoká násypná kamna, chráněná velkou plechovou plentou. Když byl nečas, byla plenta ověšená svršky. To jsem už bydlel ve škole – na faru se nastěhovala rodina Tvarůžkových – a musel jsem občas přinést z bytu i věci ze svého šatníku pro promočence, než mu něco uschlo. V závějích a v mrazech jet na lyžích do školy býval pro přespolní obdivuhodný výkon. Děti jej podstupovaly se samozřejmostí. Výhodu měly děti sperbersdorfské. Když byly závěje, zapřáhl sedlák od nich ze vsi do saní koně a projížděl jim stopu.

Z Jirkova občas přijel do školy dětský lékař prohlédnout děti. To jsme si obyčejně hezky popovídali. Nezapomenu na jedno jeho poučení: – Kterápak ze třídy má

nejhezčí oči? zeptal se mě jednou po prohlídce. Po krátkém přemýšlení jsem tipoval jednu dívku. Usmál se: – A víte proč? Protože šilhá. Na jedno oko, drobounce, ale v tom je její krása. Krása lidského těla totiž není jen přísná geometrie.

Hned vedle školy bydleli starší manželé Hrabákové. Paní Hrabáková se dětem starala o svačiny a přespolním o polední polévku. To byla její radost. Vařila doma a hotové jídlo vždycky přinesla do školy. Od UNRRY jsme dostali na svačiny sud sušeného mléka.

Škola – dnešní penzion U Štěpána

foto: P. Suchopárek

Školní výlet

Obzvláště rád vzpomínám na dvoudenní výlet do Prahy. Sám s jedenácti nejstaršími dětmi, vlakem. Začalo to hned za Žatcem. Tenkrát se ještě jezdilo do Prahy přes Žatec a Lužnou-Lišany na Masarykovo nádraží. Při přejezdu vlaku mostem přes Ohři dostala jedna holčička hysterický záchvat. Cítila svou poslední hodinku, myslela v tom rachotu železa, že se řítí do vody. Jela poprvé vlakem, mohl jsem to předpokládat. Spali jsme na kolejích na Strahově. Tam zase za mnou přiběhl kluk, celý vykulený, že na záchodě Franta zatáhl za řetízku a teče tam voda. Nenapadlo mě provést záchodovou instruktáž pro suchozáchodce. Ráno jsem se změnil ve frizéra. Dívka s vlasy do pasu potřebovala uplést v noci rozpletené copy. Bez nich, plakala, prý nemůže mezi lidi.

Na oběd jsem vzal svoji partu do restaurace Obecního domu. To byl už tenkrát nábl podnik. Myslel jsem si, ať něco vidí. Vešli jsme, bylo plno, čas oběda. Vrchní nás posadil až úplně dozadu. Na stolech talíře, lžíce, nože a vidličky, ubrousky, lžičky, inu podnik. Po polévce se ke mně vrchní naklonil a pošeptal: – Asi jim necháme ty lžíce, co říkáte? Kývl jsem. Ono už to polévkové stolování budilo občasný úsměv ostatních hostů. Děti pak zápolily se salátem, na většinu jídelních problémů jim stačily prsty, jako doma. Byli jsme najednou jakousi nechtěnou atrakcí. Bylo vidět, jak by si byli někteří hosté rádi přisedli k dětem a pomohli jim s noblesou stolování. Jejich úsměv byl úsměvem, nikoliv posměchem. Děti se spokojeně po svém najedly, zaplatil jsem a vyšli jsme za dalším poznáváním. Dodnes rád vzpomínám na tu chápavost tehdejších Pražanů.

Volný čas

V té době ještě nebyla televize ani mobil, rozhlas měl málokdo. S volnem se každý musel vypořádat sám. Já jsem dost chodil. Líbilo se mi blatenské okolí. Svou klidnou krásou, v létě i v zimě. Z vycházek podnikaných s kolegou Oldou vzpomínám na dvě. To jsme vstali ve 2 hodiny v noci a vyšli do lesa. Poprvé jsme šli na lišku a Olda ji zastřelil. Hodil si ji kolem krku a pyšně krácel se svým rezavým límcem, mrzutý, že ho po ránu nikdo nevidí.

Po druhé kdesi sehnal vycpaného výra. Velkého krasavce a že s ním půjdeme na výrovku. Vycpaninu jsme postavili na kopeček u lesa a čekali v lesním křoví. Nic se nedělo, a tak Olda že se skočí podívat nedaleko k jezevčí noře. Sotva odešel, objevila se tři káňata. Vysoko na obloze, ale najednou začala mela: – Uííí, uííí, řvali dravci, a jako letečtí stíhači útočili na vycpaninu. Ozývaly se rány zobákem do dřevěné ptačí kostry. Olda našťstí nebyl daleko, přiběhl a útočníky zahnal střelbou. Pak sesbíral v širokém okolí vytrhaná výří peříčka a doma si hrál na restaurátora.

Olda mě přemluvil i k prázdninové dřevorubecké brigádě. Zašli jsme na Slepíčí step, tam nám hajný vydal nářadí: dvě sekery, pilu kapra, obraceč na kmeny, nůž na kůru a pásmo. Zašel s námi do lesa. Náš úkol byl pokácet v kusu blatenského revíru asi 120leté smrky, zdravé, statné, odvětvit je, rozřezat na 6m klády, sloupat z nich metrové kusy kůry a narovnat ji do metrů. Počkal s námi na první strom: – Hlavně aby na vás nespádl. A pozor na sekeru, projede botou raz dva. A už jsme ho neviděli. Nářadí jsme si nechávali v lese, domů jsme si nosili jenom kastrůlky na jídlo. Takový zálesácký život to byl.

Mým tehdejší kamarádem byl Jan Svoboda, spolužák z učitelského ústavu. Učil v hornické obci Dřínově. Tam byl tenkrát hlubinný důl Koněv a velké jezero. Pak Honzu přeložili na školu do Načetína, takže jsme měli jako malotřídkáři dost společných zájmů. Měl motorku, Jawu 250. Na ní jsme vyjížděli poznávat okolí.

Vydali jsme se do Jáchymova. Podle mapy, silnicí v horách. Myslím, že u Přísečnice nás zastavila silniční hlídka a kam že jedeme. – Hm, do Jáchymova, a máte povolení? (Mapu jsme včas schovali. S ní bychom byli ještě podezřelejší.) Koukali jsme rozpačitě. Tak jsme museli s nimi na jejich četnickou stanici a tam znovu: – Kdo jste? Proč jedete do Jáchymova? Co tam chcete? – Kdo je v Blatně velitelem SNB? Zatelefonovali mu. Kvoch se za mne zaručil, podobně SNB za Honzu v Načetíně. Pak nám vydali list s podrobným rozpisem, kterým místem a v kolik hodin budeme projíždět. Ten list jsme cestou při kontrolách vytahovali asi pětkrát a na Klínovci jsme se tím pádem ani dlouho nezdrželi. Ale ono tam stejně nic zajímavého nebylo, jen pusto a prázdno.

Společenský život v obci byl chudý. Hospodský Dubský občas pořádal Josefský nebo jiný ples, nebo letní slavnost v Kvínově. Ale to byly spíš akce pro výdělek. Založil jsem knihovnu. Do základu mi dal tatínek své detektivky a okresní knihovna nám půjčovala výměnné balíky knih. Na knihovnu nemám zvláštní vzpomínky. Snad jen na úpravu její elektroinstalace. Tu jsme prováděli večer při baterce a tím jsme přilákali příslušníka SNB. Poprvé na mě někdo mířil nabitou zbraní, ale jenom, než nás poznal. Po mnoha letech vydal kadaňský archiv knihu o chomutovských knihovnách. Blatno téhle doby v ní není. Knihovna byla ve velké budově pod hospodou, v prvním patře s prostředním oknem nad vchodem.

Taky jsme založili svaz mládeže. Scházelo se nás dost. Hráli jsme fotbal, řešili kvízy, zpívali jsme při kytáře, vyprávěl jsem o předválečném Blatně. Až jednou jeden svazák „přišel s nápadem“ zorganizovat ples. A nechtěl si to nechat vymluvit, i když jsme všichni byli proti. Tak se vytasil s hlavním trumfem: – Nařídila to Strana. Opáčil jsem, že Strana nám nemá co nařizovat.

To mělo ohlas. Pociťoval jsem ve vsi jakési ochlazení vztahů, to se pozná. Na nejbližší veřejné schůzi občanů jsem byl zařazen jako bod jednání. Zopakoval jsem svůj výrok. Pak jsme se dozvěděli, že k pořádání plesu nikdo nic nenařizoval. Černý Petr tedy zůstal tomu horlivci. Svaz se potom rozpadl.

Někdy v padesátém roce jsem se stal obecním matrikářem. Po krátké instruktáži jsem těch pár zápisů zapsal do nových matrik. Zodpovědně, s pocitem, že to je na věky. Teprve nedávno jsem si ty zápisy mohl prohlédnout na jirkovském matričním úřadě. S pobavením a rád. Mnohem víc spisů mají v kadaňském archivu, kam při různých reorganizacích převezli blatenskou administrativu. Tu jsem nestudoval.

Závěr

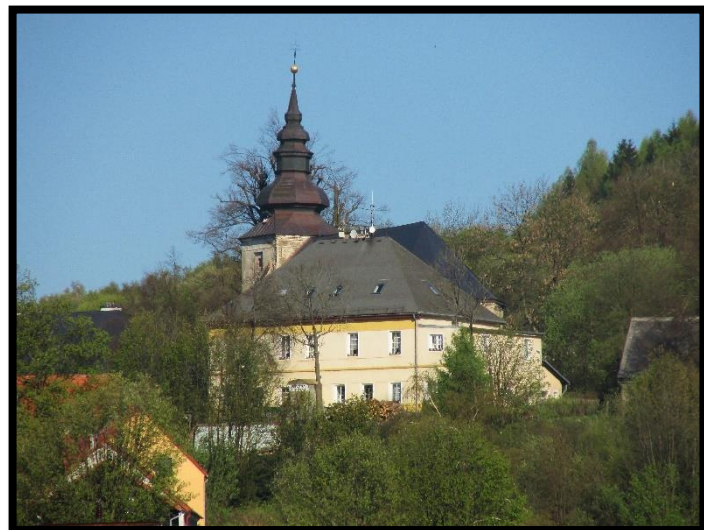
Přišel dvaapadesátý rok a já rukoval. S dvouletým zpožděním. Ten nevyžádaný odklad jsem si vysvětloval nedostatkem učitelů. A vůbec mě nemrzelo, byl bych se klidně obešel bez vojny. Ale muselo to být, tak to bylo. Školu jsem předal nové paní řídící. Trvalé bydliště jsem si ponechal v Blatně. Na konci vojny jsem dostal od MNV nabídku učit ve vsi dál. Nabídku milou, psanou novým, mně neznámým předsedou, jehož k napsání dopisu vyzvali občané při obecní schůzi. Odpověděl jsem, že děkuji, ale že zkusím štěstí pod horami. Nahoru bych asi nesehnal vhodnou manželku a zůstat sám se mi nechtělo.

Je mi devadesát. Čas loučení, tak jsem to takhle vypsál. Ne všechno, kdepak. Mám ještě mnoho vzpomínek. Ale považuji je za nedůležité nebo za příliš osobní a vezmu si je s sebou nezapsané. Výhodou tohoto vzpomínání je jeho jasná ohraničenost. Čtyři roky. Nevzpomínal jsem popořádku, ale všechno to se událo v onom období. Omlouvám se, jestli jsem někomu zkomolil jméno. Do Blatna jsem se vracíval až mnohem, mnohem později na procházkách, se zvláštním pocitem: trochu jako domáci, trochu jako cizinec. Vždycky tajně, nepoznán. A moc mu přej, že vzkvétá.

V blatenské škole se později šilo. A pražila káva. Než se z ní stal dnešní penzión. Nedávno jsem ho navštívil, prohlédl si ho. Třídy přepažili na ložnice pro hosty. Když se rozkřiklo, že jsem tady učil, nestačil jsem se divit. Na chodbě totiž majitelé mají fotografie z doby, kdy budova byla školou, a hezky o nich povídali. Byl jsem mile překvapen jejich zájmem o minulost, vzdálenou a jim už neznámou. Mají se čím chlubit. Škola ve vsi bývala pojmem, byla jejím zrcadlem.

Jaroslav Cinybulk

6. 10. 2020

Bývalá škola, v pozadí věž kostela

foto: P. Suchopárek

Otužování v Blatně

V Blatně se v tomto roce, tak jako v celé republice, rozmohlo otužování. Proč je tak moderní nořit se do studené vody? Pokusím se najít odpověď. Domnívám se, že jednak otužování posiluje imunitu, kterou v současné době všichni potřebujeme. A za druhé v této době nemáme moc možností, jak potýrat své tělo. Sportoviště, bazény, skiareály jsou zavřené a jediné, co nám zbývá, je pobyt v přírodě, a k tomu koupání patří. Možná, že svůj vliv měl i film Bába z ledu, ve kterém bylo patrné, že s otužováním může začít kdokoli a kdykoliv.

A jak to bylo se mnou?

Mám ráda vodu a dnes mohu říci, že studenou vodu. Vždy mě lákalo ranní koupání. V době, kdy jsem ještě chodila do práce, jsem v létě po ránu jezdila na Černý rybník. Vykoupala jsem se v ledové vodě a potom pokračovala do zaměstnání. Někdy měl vzduch po ránu pod 10 °C, ale voda byla velmi osvěžující. Moje ranní koupání končilo s příchodem podzimních plískanic a tmavých rán. V loňském roce byl krásný podzim. Do práce jsem již nemusela spěchat, tak jsem svoje ranní osvěžení prodloužila až do října. Začala jsem se potkávat se skupinou „děvčat“ z Chomutova, které se otužují celoročně, a 1x týdně se zajedou vykoupat na náš Černý rybník. Posledním krokem bylo vytvoření místní skupinky nadšenců, se kterou jsme se téměř denně otužovali v květnovském rybníku Tři kříže. A byl listopad, prosinec, první sníh, první rozbíjení ledu a nás to pořád baví. Dokonce bych řekla, že se mi v létě bude po té ledové koupeli stýskat. Neumím úplně popsat pocit, který mám, když vylezu z ledové vody. Je to jako „znovuzrození“. Připadám si lehká, plná elánu. Kromě

toho, že otužování má pozitivní vliv na naše tělo a na naši imunitu, má i dobrý vliv na duši a na psychiku. A to je v této poněkud chmurné době obrovský přínos.

A teď o otužování trochu teorie

Proč je otužování tak zdravé? Díky otužování tělo lépe snáší teplotní výkyvy, například přechod z léta do chladného podzimu, ze zimy rovnou do jara nebo také v létě naše přecházení z klimatizovaných místností na horký vzduch venku a opačně. Posiluje imunitu, která lépe odolává atakům nemocí z nachlazení. Když se přece jen nemoc dostaví, má zpravidla lehčí průběh a dříve odezní. Otužování má ale příznivý vliv na celý organismus. Je dobrou prevencí a pomáhá při alergiích, vředových nemocích, některých nervových nebo psychických onemocněních, bolestech zad nebo hypertenzi.

Jak s otužováním začít?

Tou nejsnadnější možností je postupné sprchování studenou vodou. Na konci sprchování přepněte vodu na chladnější tak, abyste v ní vydrželi zhruba minutu, maximálně dvě tak, aby vám to bylo příjemné. Pokud se rozhodnete každý den

zakończyt svou sprchu studenou vodou, je potřeba v tom vytrvat. Otužování má smysl jen v případě, že je prováděno opravdu pravidelně. Po několika týdnech bez něj si totiž tělo opět odvykne a je potřeba začít znovu. Důležitá je především pravidelnost a vytrvalost.

Další variantou je koupání ve venkovní vodě, když s ním nepřestanete po letní sezóně, ale budete pokračovat dále. Jak bude voda chladnout, vaše tělo se bude postupně otužovat. Otužování studenou vodou je neúčinnější. Otužovat se můžete také chladným vzduchem, například ranní rozcvičkou u otevřeného okna nebo procházkou na čerstvém vzduchu v lehkém oblečení. Nic se ale nesmí přehánět a vše je třeba dělat v pohodě a cítit se přitom příjemně.

Jaké přínosy má chlad pro náš organismus?

Výrazně snižuje šanci, že se za několik desítek let ocitneme na seznamu pacientů s degenerací nervů, které způsobuje stařeckou demenci, Alzheimer nebo Parkinson, se zhoršenou funkcí kardiovaskulárního systému nebo s autoimunitními problémy (revma v kloubech, záněty ve sřevcích). Právě tyto nemoci a neduhy jsou zdravotními riziky číslo jedna moderního světa.

Otužování zlepšuje náladu. Nebude to znít moc atraktivně, ale nálada a pocit štěstí jsou pouze výsledkem aktuálního biochemického stavu. Pokud nám v těle bují záněty více, než je zdravé, snižují se vaše šance na dobrou náladu. Chlad nám pomáhá záněty tlumit. Pokud se extrémní zánětlivá reakce v organismu vymkne kontrole, může dojít k autoimunitnímu onemocnění. Chlad v kombinaci

se stravou efektivně snižuje zánět na správnou míru, kde nám tato imunitní reakce pomáhá a neškodí.

Co dál chlad umí s naší náladou? Zlepšuje práci těla s endorfiny. Díky nim jsme šťastnější. Endorfiny fungují jako "vnitřní drogy" a pomáhají lépe snášet nepříjemné situace a tím máme méně stresu a více energie. S funkcí endorfinů se pojí chemikálie noradrenalin, ten nám pomáhá nejen mít lepší náladu, ale také mít chuť být aktivní a soustředění. Dalším výrazným efektem chladové terapie je zrychlení metabolismu, dvoj až trojnásobně. Díky tomu je chlad schopen pomoci hubnout efektivněji než běh nebo posilovna. Díky prokrvení zůstává pleť krásně svěží a čistá. I mozek a pohlavní orgány fungují lépe díky prokrvení. Chlad také pomáhá budovat kvalitní svaly. Možná bych se ještě na závěr měla zmínit o Wim Hofově metodě, která propojuje otužování, dýchací techniky a meditace. Na internetu najdete spoustu informací o tom, jak s otužováním začít, ale nejdůležitější je vlastní rozhodnutí, které vám především musí přinášet radost No, a až skončí tohle obtížné období, tak třeba v Blatně založíme klub otužilců.

Mirka Dědková

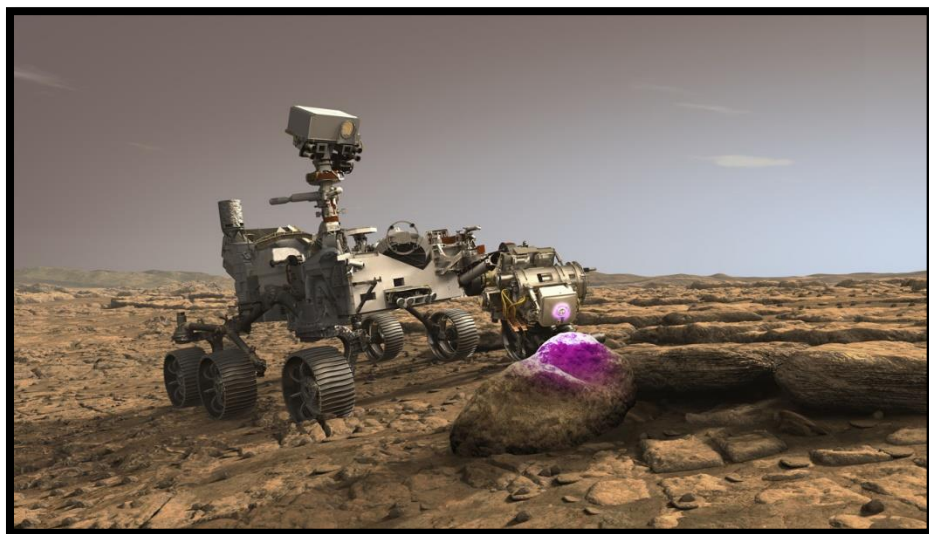

K Marsu opět blíže

Je 6. srpna 2012 a na povrch Marsu dosedá Mars Science Laboratory, známá také pod pojmem Curiosity (Zvědavost). Jedná se o nejmodernější vozítko, co kdy bylo vysláno na cizí planetu. Jedním z jeho hlavních úkolů je zkoumat podmínky na Marsu z pohledu možné existence života, ať již stávajícího či v minulosti. To nejzajímavější při putování sondy vesmírem je sestupový manévry. Na webu lze nalézt videa (simulace) přistávacího manévru (u žádné sondy nejsme schopni pozorovat přistávací manévry – to bychom se museli dívat jinou sondou). Sonda byla při vstupu do atmosféry Marsu chráněna tepelným štítem – pro názornost si představte želvu padající krunýřem napřed. Po zpomalení sondy odporem „vzduchu“ byl krunýř odhozen a brzdící účinek převzal vystřelený padák. Cca 100 m nad povrchem došlo k odpálení padáku a brzdící účinek převzaly tryskové motory. Přibližně 20 m nad povrchem byl použit tzv. nebeský jeřáb – vozítko bylo spuštěno na laně na povrch Marsu, došlo k odepnutí lan a nosná konstrukce s tryskovými motory odletěla od vozítka pryč – řízeně dopadla opodál. To vše trvalo přibližně sedm minut, kdy sonda z rychlosti cca 5,9 km/s musí zabrzdit na nulu.

Je 18. února 2021 a na povrch Marsu dosedá vozítko Perseverance (Vytrvalost). Opět se jedná o nejmodernější vozítko, co kdy bylo vysláno na cizí planetu. Hlavním úkolem této vesmírné mise je hledat známky života ať už stávajícího či v minulosti. Opět následuje tzv. sedm minut hrůzy při sestupovém manévru. Ten probíhá obdobně jako u Curiosity s tím rozdílem, že v případě Perseverance je nutné přistát v konkrétní oblasti zvané „Jezero“. Jak již název napovídá, jedná se o lokalitu, kde se v minulosti nacházela voda v kapalném stavu a zároveň se jedná o geologicky zajímavé místo (kráter). V něm lze analyzovat různé druhy zemin, které byly odhaleny při dopadu meteoritu. Do paměti sondy byly tedy nahrány reprezentativní snímky z této oblasti – tzv. kalibrační body, které byly pořízeny sondami na oběžné dráze Marsu. Sonda při přistávání snímala povrch terénu pod sebou a v reálném čase je porovnávala s kalibračními daty a následně zcela řízeně prováděla sestupové manévry tak, aby došlo k ideálnímu dosednutí. Oproti Curiosity se jednalo o řízený sestup. Sestupový manévry proběhl bez komplikací a již několik málo minut po dosednutí jsme obdrželi první snímky povrchu Marsu. V současné době probíhá testování systému. První pozdrav ze sondy na Zemi byl: Hello, world. My first look at my forever home. (Ahoj Země. Můj první pohled z mého věčného domova). Do 23. února 2021 Perseverance byla na Zemi odesláno 4 796 fotek (zdroj: <https://mars.nasa.gov/mars2020/multimedia/raw-images/>).

Perseverance je vozítko o velikosti menšího osobního auta, jeho váha činí cca 1 tunu a je vybavena šesti na sobě nezávislými koly. Napájení sondy je realizováno radioaktivním rozpadem uranu (není tedy závislé na slunečním záření). Na palubě se nachází malá helikoptéra. Na to, jak bude létat v podmínkách Marsu, si musíme ještě nějakou dobu počkat, stejně tak jako na výsledky mise jako takové. Sonda bude odebírat materiál z povrchu, ukládat ho do titanových pouzder. Pouzdra bude „odhazovat“ tak, aby je mohla v budoucnu sebrat jiná sonda (případně lidská posádka) a dopravit zpět na Zemi. Oficiální délka mise „Mars 2020“ je plánována na 2 roky. Cena mise byla stanovena na 2,8 bilionu dolarů, cena samotného vozítka je 2,7 mld. dolarů (57 mld. korun.)

Počítačová simulace vozítka Perseverance

zdroj: NASA

Nezbývá nám nic jiného než očekávat neočekávatelné a o dalších posunech v misi či jiných zajímavostech možná příště.

Radek Sušenka

Paličkováná krajka – výzva

V Mostě je několik žen, které propadly kouzlu paličkové krajky. Jejich snahou je obnovit tuto tradici v Krušných horách. Není to vůbec snadné, protože paličkování a s tím související předávání znalostí z generace na generaci na české straně hor bylo přerušeno. Parta žen z Mostu se snaží vrátit paličkování do našich domovů a přiblížit nám krásu tohoto umu. Shání proto staré podvinky – tj. návrhy na paličkování. Dříve byly na tzv. přešpánových papírech s už vypíchanými dírkami. Někdo je třeba na půdě má a neví ani co to je. Pokud by tomu tak bylo a chtěli byste pomoci a přispět k založení krásné tradice, dejte vědět, prosím, paní Daňhelkové na telefon 605171982, e-mail E.Danhelkova@seznam.cz. Umožní-li nám pandemie koronaviru, určitě si budeme moci krajky mosteckých žen prohlédnout, koupit na výstavce, kterou plánujeme na konec léta.

JT

Co pro nás plyne z nového zákona o odpadech

1. ledna letošního roku vstoupil v platnost nový zákon o odpadech. A protože zákony čte samozřejmě málokdo, pokusím se jednoduše shrnout, jak se nás všech, tedy obce i občanů samotných nová legislativa bude dotýkat.

Tak především se posunul termín zákazu skládkování využitelného odpadu o 6 let, tj. do roku 2030. Původně se počítalo s rokem 2024. V praxi to zjednodušeně řečeno znamená, že od roku 2030 se nebude smět sládkovat nic, co je druhotně využitelné a půjde nějakým způsobem vytrídít a zpracovat. Prakticky by na skládku měl přijít již jen např. popel, dětské pleny a něco málo dalších nerecyklovatelných a ve spalovnách nezpracovatelných komodit. Do roku 2030 by obce měly zajistit, aby vytríděný odpad tvořil min. 65 % celkového objemu komunálního odpadu (nyní je to 38 %).

Co je však pro nás důležité a co se nás všech bude dozajista nemile dotýkat, je postupné navyšování poplatku za skládkování z 500 Kč za tunu odpadu v roce 2020 na 1850 Kč/t odpadu v roce 2030. To znamená téměř čtyřnásobné zdražení. Minimálně část nákladů tak výrazného navýšení poplatku budou muset obce pravděpodobně přenést v nejbližších letech na nás, na občany.

Dopady drakonického zdražování „skládkového“ mohou obce mírnit tzv. třídícími slevami na poplatek, což znamená, že čím více dokáží obyvatelé dané obce vytrídít odpadu, tím budou mít skládkování levnější. Ve výsledku tedy záleží pouze a jen na nás všech, na naší ochotě se odpadem a jeho tříděním zabírat více než dosud. Jen na nás záleží o kolik nám vzrostou v následujících letech poplatky za odpad.

Co se týká Blatna samotného, o tom že jsme na tom s tříděním odpadu vcelku dobře a že nás to baví ☺, svědčí i zisky cen Křišťálová popelnice společnosti Eko-kom v posledních několika letech. Nicméně i zde máme zajisté velké rezervy.

Pojďme se pro tentokrát zaměřit na třídění papíru. Ne, že bychom papír netřídili, ale všem nám dělá dost velké problémy rozebírat obaly a krabice. A že jich poslední dobou je! **V kontejnerech je odloženo ohromné množství kompletních kartónových krabic, a tudíž jsou kontejnery hned „plné“, ale nic v nich není!** Zkusme je před vhozením do kontejneru rozřezat nebo alespoň u popelnice rozšlapat. Opravdu to pomůže a do kontejneru se toho vejde o dost více! Ušetříme tak na frekvenci svozu.

Případné knihy by měly do kontejneru přijít bez pevných obalů, ale raději je odnesme do knihobudek, které jsou ve všech obcích. Každá kniha má svého čtenáře.

A co do kontejneru na papír nepatří a nedá se recyklovat? Tak zejména plata od vajíček, roličky od toaletního papíru, veškeré účtenky z termopapíru a znečištěný a mastný papír (např. obal od pizzy, papírové utěrky, kapesníky ap.).

A na závěr ještě zamyšlení. Výroba papíru z vytríděné suroviny je výrazně levnější a environmentálně šetrnější než výroba ze surového dřeva. Použitím jedné tuny vytríděného papíru se ušetří v lese až 17 stromů. Každý občan ČR ročně vyprodukuje v průměru cca 30 kg papíru a na Blatensku nás aktuálně trvale žije 600. Pokud bychom opravdu každý vytrídili těch 30 kg papíru, sesbíráme k recyklaci přes 18 tun a tím zachráníme přes 300 stromů. Neuvěřitelné. **Pojďme to spolu udělat!!!**

-such-

K odpadům ještě jednou, aneb dovětek starostky

Pár slov na doplnění. Letošní zima v kombinaci s pandemií, se zvýšeným pobytem chatařů a chalupářů a s kvalitou personálu svozové společnosti extrémně zkomplikovala situaci, a tak jsme na mnoha kontejnerových stanovištích museli řešit velké problémy. Všechno jsme to ale společnými silami, s vaší pomocí a trpělivostí nějak zvládli a během letošního roku v některých místech už připravujeme další opatření, což znamená především vybudování nových kontejnerových stání, které tak uleví těm stávajícím. Díky vám všem, kdo stále trpělivě pomáháte dotříďovat odpad přímo u kontejnerů, kdo nám pomáháte vychovávat lidi ve svém okolí!

Jedině tříděním se totiž můžeme pokusit udržet výši poplatku na 500,-Kč. Čím lépe bude vytríděno, tím vyšší částku získáme od společnosti Ekocom za zpětný odběr tříděného odpadu, a to nám pomáhá udržet celkové náklady na snesitelné úrovni, které jsou hrazeny z obecního rozpočtu. 500,-Kč, které zaplatíme jako občané nebo chataři v žádném případě celkové náklady **nepokrývá!** Dosud se nám vedlo v rámci možností dobře a obec doplácí na pokrytí celkových nákladů, které se pohybují kolem 700 tis. ročně zhruba 150 tisíc Kč. **Problém je ale obrovský se zvyšujícím se množstvím směsného odpadu. Zatímco v roce 2019 celkové množství za rok činilo cca 124 tun, tak v roce 2020 to bylo 180 tun, a to je děsivé, protože bychom měli klesat, nikoli ho produkovat víc. Stále platí, že nejlepší řešení je předcházení vzniku odpadů, snažme se nekupovat zbytečné obaly a třídit a třídit, ať už je využití recyklovaného obalu, jakkoliv úspěšné... to my sami nevyřešíme, udržíme se ale na snesitelných nákladech za jeho likvidaci.**

IRH

Z-BOX Zásilkovny již brzy v Blatně u Horalky

Pokud Vás již nebaví se honit s dopravci po horách a nebo čekat stále na doručení zásilky, lze si nově tyto nechat zasílat do Z boxu v Blatně a tyto si pak lze vyzvednout kdykoli budete potřebovat. Z-BOX bude umístěn v Blatně u Horalky v průběhu měsíce dubna a podrobnosti si lze pročit na webových stránkách Zásilkovna.cz. Zásilkovna spouští Z-BOXy, tj. bezdotyková soběstačná výdejní místa napájená solárním panelem a ovládána přes mobilní aplikaci. Z-BOXy se ovládají jednoduše přes mobilní aplikaci Zásilkovna.

Z-BOXy fungují pro zákazníky 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Zásilkovna cílí se Z-BOXy na menší města a vesnice. Zásilky je možné, jak vyzvedávat, tak již brzy i posílat. Celkový počet výdejních míst Zásilkovny bude kolem 3 800, čímž bude disponovat největší sítí v České republice.

Jak to funguje? Jakmile řidič doručí zásilku do Z-BOXu, obdrží zákazník informační e-mail, SMS zprávu a notifikaci do aplikace Zásilkovna. V této chvíli je možné si zásilku vyzvednout. K obsluze stačí mít na chytrém telefonu nainstalovanou aplikaci Zásilkovna a zapnuté Bluetooth. Při příchodu k Z-BOXu se aplikace pomocí Bluetooth sama automaticky spáruje a otevře schránku s danou zásilkou. Za doručení zásilky se platí online, včetně platby na dobírku. Cena za doručení do Z-BOXu je stejná, jako na jakémkoliv jiné výdejní místo Zásilkovny.

IRH, -such-

Plánované dotační projekty pro letošní rok

Na jaře díky dotaci z MMR ČR z minulého roku proběhne oprava fasády na obecním úřadě. Podali jsme k Česko-německému fondu budoucnosti žádost o příspěvek na Květnovské hudební slavnosti a pokud to situace umožní, proběhne začátkem léta česko-polsko-německé setkání mládeže, na které jsme získali od tohoto fondu dotaci již také v minulém roce. Průběžně podáváme žádosti o dotace na hospodaření v obecních lesích, dále čekáme na navýšení alokace na opravy vodních nádrží u OPŽP, protože máme připravené projekty na opravu nádrže u hřiště v Blatně, za restaurací U Divouse v Blatně a na obnovení nádrže pod Zákoutím. Nadále pracujeme na projektu opravy lesní cesty v horním Blatně, dotace nám byla již 2x schválena, ale stále nejsme schopni splnit všechny požadavky, abychom opravdu skutečně mohli realizovat. Také v těchto dnech finalizujeme na podání žádosti o dotaci na rekonstrukci a energetické úspory v budoucím komunitním centru v Radenově. No a samozřejmě průběžně sledujeme situaci na "dotačním poli", abychom případně využili každé další možnosti k financování obecních projektů.

IRH

Komunitní centrum v Radenově

Odkud začít... Před koncem roku se obec stala majitelem objektu č.p. 9 v Radenově a v podstatě okamžitě začaly projektové práce, abychom byli schopní požádat o dotaci na energetické úspory v rámci operačního programu životního prostředí při MŽP ČR. Řada lidí pracovala jako o život, a tak jsme začátkem března mohli žádost podat. Nyní nezbývá než čekat na rozhodnutí, to může trvat řadu měsíců. I přesto se ale budeme snažit, jakmile to situace umožní, uspořádat nějaké setkání na zahradě, abyste si mohli dům prohlédnout v jeho současném stavu, podívat se na projekty a podebatovat o jeho budoucí podobě. Moc bychom si to přáli. Pokud bude naše žádost úspěšná, měla by proběhnout v podstatě kompletní rekonstrukce objektu. Finančně v hrubých číslech v rozmezí 5,5 - 8 mil. Kč. Skutečné částky vzejdou ale až z výběrových řízení a zvolených stavebních úprav, což se bude rozhodovat především podle toho, jaké náklady budou pro poskytovatele dotace uznatelné. Pokud bychom tuto dotaci nezískali, budeme postupovat pomaleji, čekat na větší peníze z jiných fondů, ale objekt bychom rádi oživil už v průběhu příštího roku. Alespoň zahradu pro venkovní setkávání a některé kulturní akce. Jako kavárničku můžeme využít náš obecní přívěs... snad s blížícím se jarem bude lépe, abychom mohli pomalinku obnovovat náš kulturní život v obcích....

IRH

Dům č.p. 9 v Radenově - r.1922

Uzavírka silnice do Orasína a Boleboře

Řidiči pozor! Od 1.4. do 30. 6. bude uzavřena silnice od Mezihoří a Květnova na Orasín a Boleboř z důvodu opravy mostu pod Orasínem. Do Orasína bude příjezd možný pouze přes Jirkov od Boleboře. Instalován je jen přechod pro pěší.

Územní plán a jeho 1. změna konečně v platnosti

Od 1. února vstoupila v platnost 1. změna územního plánu. Trvalo to dlouhých, více jak 7 let, ale dočkali jsme se. Nejedná se o žádné velké změny, nerozšiřují se žádné další velké zastavitelné plochy, jde spíše o pár ploch pro jednotlivé domy na základě požadavků majitelů konkrétních pozemků, nebo o nápravu nějakého nesouladu s územním plánem z roku 2012 u již postavených domů. Nadále trvá nepodporování výstavby větrných elektráren na celém území. Některé důležité novinky týkající se nás všech ale obsahuje. Radím, kdo vlastníte zastavitelné pozemky nebo se chystáte ještě cokoliv stavět, třeba i jen ploty, abyste se s platným územním plánem nejdříve seznámili. Najdete jej kompletně na stránkách obce: <https://www.obec-blavno.cz/...an/>

Některé velké zastavitelné plochy mají nově povinnost mít zpracovanou územní studii, a ta je povinná pro celé takové zájmové území, bez ohledu na vlastnické vztahy. Nově dále musí nové stavby odpovídat krušnohorské původní architektuře, tedy např. mít výrazně obdélníkový charakter, nebo tvar písmen L a T, sedlovou střechu (možná je i valbová nebo polovalbová tam, kde se vyskytuje), sruby nejsou povoleny, samostatné usedlosti na loukách nesmí mít klasické oplocení, v obcích pak dřevěné ploty. V každém případě radím, abyste se před rozhodováním, jak naložíte se svými pozemky (koupě, prodej, stavba) s novým územním plánem seznámili. Předjete tak možným komplikacím a neshodami se stavebním úřadem.

Za mne moc doufám, že jsme touto změnou územního plánu přispěli v rámci možností k ochraně Krušných hor a její původní architektury, a že se nám všem, obyvatelům Blatenska na celém území bude žít v souladu s přírodou dobře a hezky.

IRH

Rozpočet obce na rok 2021

Při sestavování obecního rozpočtu jsme byli pro letošní rok raději velmi opatrní. Už ke konci loňského roku bylo zřejmé, že do obecní pokladny "nedotečou" všechny daňové příjmy, protože se vlivem pandemie COVID ekonomika v naší zemi velmi zpomalila. Z přerozdělovaných daní jsme v loňském roce obdrželi od státu o cca 10 % méně, tj. o více než 700 tis. korun minus. Protože se situace v zemi nelepšila, spíše naopak, sestavili jsme rozpočet nižší na straně příjmů raději rovnou o 30 %. Celkové příjmy tedy předpokládáme ve výši 10,3 mil. Kč a tomu jsme přizpůsobili i výdaje, které plánujeme ve výši 9,8 mil. Kč. Budeme se snažit pracovat v zájmu obce jako každý rok, tedy zabezpečit všechny oblasti péče o obec a komunitního rozvoje, ať už jde o opravy komunikací, údržbu, stávající zeleň i další výsadbu, tak i o kulturní oblast. Jen jsme všude pracovali s nižšími čísly. Poskytovat nadále budeme i dotace na nové kotle a výstavbu čističek. Zde počítáme i nadále s 20-ti tisíci Kč na objekt. Připravujeme pro jistotu ještě nějaká další úsporná opatření, protože zemi se opravdu nedaří, a tedy obdržíme do obecní kasy dost možná ze státního rozpočtu ještě méně, než plánovaných -30 %. Situaci budeme v průběhu roku sledovat a průběžně vyhodnocovat.

IRH

Sčítání lidí, domů a bytů 2021

Různě pojaté pokusy o sčítání lidí jsou na území českých zemí doloženy někdy od 14. století. Za první, moderně pojaté sčítání na našem území se považuje až to v roce 1869, kdy jsou v rámci Rakouska – Uherska zjišťovány u obyvatelstva znaky, které se používají dodnes, tj. státní příslušnost, rodinný stav, náboženské vyznání a další. Rovněž bylo v tomto roce stanoveno, že sčítání bude probíhat každých deset let a od téhož roku jsou sčítání veřejně publikována. Od vzniku samostatného Československa proběhlo dalších 9 sčítání, nepočítaje sčítání v roce 1939 v Sudetech po obsazení pohraničí Německou říší. Letošní sčítání je tudíž jubilejní – desáté, a navíc uběhlo letos přesně sto let od prvorepublikového sčítání. V letošním nejmodernějším sčítání v historii České republiky lze sčítací formulář vyplnit primárně poprvé elektronicky. Komplikací při letošním sčítání je skutečnost právě probíhající pandemie, která komplikuje situaci sčítacích komisařů. **Z důvod možného přenosu nemoci je více než žádoucí vyplnit sčítací formuláře elektronicky v první fázi sčítání.**

A jak bude sčítání probíhat? Ve dvou fázích.

První fáze odstartuje 27. března a je připravena jako online, bude zcela bezkontaktní, a vzhledem k epidemické situaci i nejbezpečnější. Od 27. 3. do 9. 4. se lidé budou moci sečíst přes webovou nebo mobilní aplikaci z pohodlí domova, bez nutnosti dalšího kontaktu se sčítacím komisařem. Jedinou podmínkou online sečtení je přístup k internetu.

Druhá fáze. Ten, kdo se z jakéhokoliv důvodu nebude moci sečíst online, vyplní v druhé fázi sčítání klasický listinný formulář, a to od **17. dubna do 11. května**. Získáte ho spolu s odpovědní obálkou od sčítacího komisaře, který se dostaví v předem oznámeném termínu a vyčká na váš příchod před vaším domem. Vyzvednout listinný formulář lze rovněž na kterémkoli místě sčítání na vybraných pobočkách České pošty. Vyplněné formuláře bude možné zdarma vhodit do jakékoliv poštovní schránky, poslat na P. O. Box České pošty nebo odevzdat na kontaktním místě sčítání. Veškeré informace o Sčítání 2021 včetně kontaktních míst pro jednotlivé části obcí a konkrétních přidělených sčítacích komisařů jsou dostupné na stránkách www.scitani.cz. Sčítání je povinné.

-such-

Vydává: Obecní úřad Blatno, IČO 00261807; EČ MKČRE22472, jako periodický tisk územního samosprávného celku.

Redakce: Iveta Rabasová Houřová, Antonie Kordošová, Pavel Suchopárek, Aleš Andera. Tisk: Akord s. r. o. Chomutov. © Redakce, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost článků odpovídají autoři. BB neprošla jazykovou kontrolou.

Kontakt: Redakce: e-mail: blatenska.blatka@seznam.cz; Obecní úřad Blatno čp. 1, 430 01 Blatno; tel. 474 625 839; e-mail: uradblatno@centrum.cz; fax: 474 625 839.

Datum uzávěrky: 7. 3. 2021; **datum vydání:** 12. 3. 2021.

NEPRODEJNÉ!